

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: C. S., zastoupeného JUDr. Janem Kačerem, advokátem v Praze 8 – Kobylisích, Jelínkova 1615, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2005, čj. OAM-188/VL-07-K01-2005, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 2. 2006, čj. 30 Az 68/2005 - 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 6. 2005, čj. OAM-188/VL-07-K01-2005, neudělil žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně rozhodl, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové, který ji rozsudkem ze dne 24. 2. 2006, čj. 30 Az 68/2005 - 28, zamítl. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být meritorně projednána.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Podle § 109 odst. 4 s. ř. s. pak Nejvyšší správní soud nepřihlíží ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí. Přitom je třeba zdůraznit, že nepřípustnost kasačních důvodů, neuplatněných v řízení před krajským soudem, se vztahuje k důvodům a skutečnostem uplatněným v žalobě, resp. v jejím doplnění, ve lhůtě uvedené v ustanovení § 72 odst. 2 s. ř. s.

Porovnáním obsahu kasační stížnosti s obsahem žaloby Nejvyšší správní soud zjistil, že důvody obsažené v kasační stížnosti stěžovatel v řízení před krajským soudem neuplatnil.

Stěžovatel v žalobě především parafrázoval některá ustanovení správního řádu a zákona o azylu, která měla být v řízení před žalovaným porušena. Co do skutkových důvodů, na jejichž základě tvrdil porušení zákona, odkázal na spisový materiál vztahující se k jeho žádosti o udělení azylu. Jediná konkrétní žalobní námitka směřuje do nesprávného posouzení existence překážky vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu, u níž uvedl, že má v případě návratu do země původu obavy z protizákonného jednání policie, přičemž v Indii není orgán, který by mu mohl zajistit bezpečí před těmito útoky.

V kasační stížnosti stěžovatel opět především parafrázoval některá ustanovení správního řádu, která měla být v řízení před žalovaným porušena, a dále se dovolal čl. 53 a čl. 43 Příručky procedur a kritérií pro přiznání postavení uprchlíka. Jediná konkrétní stížní námitka směřuje do nesprávného posouzení jeho žádosti o udělení azylu u níž uvedl, že je hinduistického vyznání, byl členem strany Národní kongres a vlast opustil kvůli problémům s policií, jeho problémy v zemi původu jsou sice zdánlivě soukromého charakteru, ale znemožňují mu tam žít.

Kasační stížnost se tedy opírá výhradně o důvody dříve neuplatněné, ač stěžovateli nic nebránilo namítnout je již v žalobě. Kasační stížnost zároveň neobsahuje jiný stížní důvod (důvod uplatněný žalobou nebyl zopakován), proto je nepřípustná a Nejvyšší správní soud ji odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek (§ 107 s. ř. s.) Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Dospěl k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.), v předmětné věci však soud ustanovenému zástupci odměnu za zastupování nepřiznal, neboť z obsahu soudního spisu nevyplývá, že by učinil úkon právní služby, za který náleží odměna dle § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. ledna 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu